

Да кажемъ сега нѣколко думи и за продоволствието на двѣтѣ страни:

Продоволственнитѣ магазини на руския отрядъ бѣха устроени въ Габрово. Доставка на продуктитѣ се извършваше отъ извѣстната компания Коганъ и Горвицъ. Припаситѣ отъ брашно фуражъ и дребни продукти се купуваха почти изключително въ България и се прѣвозваха на волнонаемнитѣ руски транспорти. Порционенъ добитѣкъ сѣщо се вземаше отъ населението съ заплаца. Останалитѣ продукти се купуваха въ Румѣния и Южна Россия и по желѣзницитѣ достигаха до Зимничъ, а отъ тамъ се испращаха нанаярѣдъ съ транспортитѣ.

До 20-й августъ, храната на войницитѣ се приготвяваше задъ позицията, на нѣколко километра, а отъ тамъ се доставляваше на рѣцѣ до расположението на частитѣ. Тѣзи процедура, обаче, бѣше твърдѣ сложна и съединена съ голѣмъ рискъ. Войницитѣ, испращани съ храната, често биваха ранявани или убити, а тѣзи които достигваха, донасяха съвсѣмъ студена храна, която се ядеше лошо. За отстранение на това неудобство, бѣха направени на самата позиция, около расположението на частитѣ, особенни блиндирани кухни, гдѣто се почева и приготвянето. Това даде възможность, щото по-голѣмата частъ отъ хората да получаватъ ежедневно горѣща храна, което не закѣсня да се отрази твърдѣ благотворно на санитарното състояние на войскитѣ. Порциония добитѣкъ се докорваше живъ до кухнитѣ, а останалитѣ продукти се донасяха прѣимущественно ноця на военни или волнонаемни кола. Команданта на Габрово, заедно съ интенданството, взеха грижата за правилното и своевременно испращание на всичко необходимо, и защитницитѣ на Шипка не търпѣха вече остра нужда отъ нищо.

Сѣщо бѣха добре снабдени и турскитѣ войски. Въ лагеря при Шейново бѣха учредени грамадни складове, които се попълняваха главно съ подвозъ отъ Цариградъ